

ת"ד 12076/08/10 - מאשימה, מדינת ישראל נגד נאשם, ויקטור טקץ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

10 מרץ 2014

ת"ד 12076-08-10 מדינת ישראל נ' טקץ
בפני כב' השופטת דלית ורד

בעניין:	מאשימה	מדינת ישראל
	נגד	
	נאשם	ויקטור טקץ

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין אי ציות לתמרור ב-37 וגרם חבלה של ממש, עבירה על תקנה 64(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, (להלן - **תקנות התעבורה**), בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן - **פקודת התעבורה**), נהיגה בקלות ראש וגרם חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 62(2), בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, ונהיגה ללא רישיון רכב תקף, עבירה על סעיף 2 לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 25.04.10 שעה 18:00 לערך, נהג הנאשם רכב מסוג "מיצובישי" שמספרו 6359515 (להלן - **רכב הנאשם**), ברחוב אברבנאל בחולון מדרום לצפון, והתקרב לצומת עם רחוב דב הוז (להלן - **הצומת**).

ברחוב אברבנאל בסמוך לצומת הוצב בצד שמאל הדרך בכיוון נסיעת הנאשם תמרור ב-37, שהוראתו "עצור ותן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה".

אותה שעה נהג אסי אלון (להלן - **הנהג המעורב או המעורב**) באופנוע מסוג "סאן יאנג" (להלן - **האופנוע**, המוזכר בעדויות גם כ - **קטנוע**) ברחוב דב הוז ממערב למזרח, קרי, משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם, והתקרב לצומת.

הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא הבחין מבעוד מועד באופנוע, נכנס לצומת לצורך פניה שמאלה מבלי שנתן זכות קדימה לאופנוע, ושני כלי הרכב התנגשו.

כתוצאה מהתאונה, נחבל המעורב חבלה של ממש, בכך שנגרמו לו בין השאר שבר ברגל, עבר ניתוח ואושפז בבית חולים ליומיים.

כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הנאשם נהג ברכב ללא רישיון רכב תקף (פג ב-11/07)

עמוד 1

במענה לכתב האישום, הודה הנאשם בנהיגתו במקום ובזמן הנקובים בכתב האישום, ובחבלות שנגרמו למעורב, אך כפר באחריותו לאירוע התאונה. נוהל דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו:

ע.ת.1 - רס"מ רפאל ז'רז'נסקי, מתנדב ביחידת התנועה (להלן - **השוטר**) אשר הגיע לזירה, ובמסגרת עדותו הוגש דו"ח פעולה בתאונת דרכים שערך (ת/1);

ע.ת.2 - רס"מ כהן חגי, בוחן תנועה (להלן - **הבוחן**) ובמסגרת עדותו הוגשו המסמכים שערך:

- דו"ח בוחן (ת/2)

- תרשים (ת/3)

- דו"ח פעולה (ת/4)

- לוח תצלומים שכלל 21 צילומים (ת/5)

- סקיצה (ת/6 א' ו- ב')

ע.ת.3 - אסי אלון, הנהג המעורב, ובמסגרת עדותו הוגשה תעודה רפואית (ת/7). וכן הודעתו במשטרה אשר הוגשה מטעם ההגנה (נ/1).

כמו כן הוגשו מטעם התביעה:

- תעודת עובד ציבור לעניין תוקף רישיון רכב הנאשם (ת/8)

- הודעת הנאשם במשטרה ברוסית ותרגומה לעברית (ת/9 ו- ת/10)

מטעם ההגנה העידו:

ע.ה.1 - הנאשם;

ע.ה.2 - גב' מריה טקץ, אשת הנאשם (להלן - **אשת הנאשם**).

כמו כן הוגשו מטעם ההגנה, ובהסכמת התביעה, דיסק ובו סרטון שצולם ממצלמת האבטחה, המוצבת בקיוסק הממוקם בפינה הדרום מערבית של הצומת (להלן - **הסרטון**), וכן תצהיר לעניין מקורות ומועד צילום הסרטון (נ/1 ו- נ/2)

1. אין חולק כי התאונה ארעה בעת שהנאשם, אשר נסע ברחוב אברבנאל מדרום לצפון, החל בכניסה לצומת לצורך פניה שמאלה בצומת, לעבר רחוב דוב הוז לכיוון מערב, וכי רוכב האופנוע נסע ברחוב דוב הוז ממערב

למזרח, בניצב לכיוון נסיעת הנאשם. אין גם מחלוקת בנוגע לתוצאות התאונה.

יובהר כי ברחוב דוב הוז מכיוון מערב למזרח, קרי כיוון נסיעת האופנוע, שני נתיבי נסיעה לכיוון ישר. רחוב אברבנאל, בכיוון הגעת הנאשם, הינו חד סטרי ובו שני נתיבי נסיעה, האחד מיועד לפנייה ימינה לרחוב דוב הוז בכיוון מזרח, והשני, הנתיב בו הגיע הנאשם לצומת, מיועד לפנייה שמאלה לרחוב דוב הוז בכיוון מערב.

עוד אין חולק כי הנאשם נהג ברכב שרישיון הרכב שלו לא היה תקף. על פי טענת ההגנה, ביום האירוע עסק הנאשם בהכנת הרכב למבחן הרישוי השנתי, אך לא הוצג מסמך כל שהוא לאימות טענה זו.

2. זירת המחלוקת:

מחד טיעוני המאשימה:

משהוצב בכיוון נסיעתו של הנאשם תמרור ב-37, חובה היה עליו לתת זכות קדימה לנהג המעורב, אשר התקרב לצומת ונסע לכיוון ישר. גם אם נכונה גרסת הנאשם כי עצר לפני קו העצירה, אין בכך כדי לפטור אותו מחובת מתן זכות קדימה לאופנוע, בהתאם לנדרש בתמרור שהיה מוצב בכיוון נסיעתו.

גם אם רכב שהגיע מכיוון נסיעת האופנוע ברחוב דוב הוז עצר, ואפשר בכך לנאשם להשתלב, אין בכך כדי לוותר על זכותו של אחר באותו כיוון נסיעה, ואין בעצירה נטענת זו כדי לאיין את חובתו של הנאשם למתן זכות קדימה לאופנוע.

מאידך טיעוני ההגנה:

האחריות לתאונה מונחת לפתחו של הנהג המעורב, וזאת מהטעמים להלן:

שני רכבים שנסעו בכיוון נסיעת המעורב, עצרו ואפשרו לנאשם לפנות שמאלה. היינו משאית שנסעה בנתיב השמאלי ורכב פרטי שנסע בנתיב הימני. לפיכך, שומה היה על המעורב לעצור גם הוא, על מנת לאפשר לנאשם להשלים את הפנייה שמאלה.

בעת שהנאשם החל בנסיעה לתוך הצומת, הגיח האופנוע, מבין שני הנתיבים בהם עמדו כלי רכב ואפשרו לנאשם להשתלב, כשהוא במצב החלקה ופגע ברכב הנאשם.

הנאשם עצר עצירה מוחלטת לפני קו העצירה בכיוון נסיעתו, התקדם ועצר שוב לצורך מתן זכות קדימה עד שהתאפשרה השתלבותו. בכך נקט הנאשם בכל אמצעי הזהירות הנדרשים, ואילו התנהלותו של המעורב מעידה על נהיגה ברשלנות רבתי.

דין והכרעה:

3. עיקר המחלוקת נסוב על השאלה האם בעת שהנאשם נכנס לצומת, לצורך פנייה שמאלה לעבר רחוב דב הוז, שני כלי הרכב שנסעו ברחוב דב הוז, בכיוון נסיעת האופנוע היו בעצירה מלאה ואפשרו לו לפנות שמאלה. אין חולק

כי הנאשם עצר נסיעתו טרם כניסתו לצומת.

4. המעורב טען בעדותו כי נסע בנתיב השמאלי ברחוב דוב הוז. מגרסת הנאשם עלה כי המעורב נסע בין שני נתיבי הנסיעה.

בהודעתו במשטרה, טען הנהג המעורב כי נסע בנתיב השמאלי מבין שני נתיבי הנסיעה מדרום לצפון ברחוב דוב הוז (שורות 2, 13-14). משנשאל באיזה נתיב היה בעת הפגיעה השיב תחילה: **"בנתיב השמאלי"** ובהמשך: **"בין הנתיב הימני לנתיב השמאלי"** (עמ' ראשון, שורות 31-32 - עמ' שני שורה 1).

בעדותו בבית המשפט שב וטען הנהג המעורב כי **"..הפגיעה הייתה בנתיב השמאלי.."** והוסיף: **"..אני נסעתי על הנתיב בדב הוז השמאלי, בדיוק בקו של הצומת, הוא יצא ונתן לי מכה. אני לא סטיתי מהנתיב.."** (פרוט' עמ' 12, שורות 9-11)

על פי עדותו של הבוחן **"ההתנגשות הייתה בנתיב הימני בכיוון נסיעת האופנוע"** במרחק כ- 2 מ' מהמדרכה הימנית (שעה שרוחב הנתיב 3.20 מ') הבוחן קבע זאת על פי החרוץ בכביש, שנגרם על ידי רגלית האופנוע שעה שנפל והחליק על צדו השמאלי, ממקום ההחלקה ועד למפגש עם רכב הנאשם.

בתצלומים מספר 4 ו-5 ניתן לראות בבירור את החרוץ שנגרם בכביש על ידי רגלית הצד של האופנוע. על פי ת/א' 6 אורך החרוץ 3.60 מ' ממקום נפילת האופנוע ועד למקום בו נבלם כתוצאה מהפגיעה ברכב הנאשם בתאונה. החרוץ הינו בקו ישר במרחק 2 מ' מהמדרכה הימנית ובמקביל לה. מכאן כי על פי הממצאים האובייקטיביים, בסמוך לפני ההחלקה, האופנוע היה בתנועה ישרה בנתיב הימני. נראה כי אילו ההחלקה החלה בעת שהאופנוע היה בנתיב השמאלי, או בתנועה מהנתיב השמאלי לנתיב הימני היה החרוץ בקו אלכסוני.

יש קושי ליישב את גרסת הנאשם, לפיה עמד רכב פרטי בנתיב הימני לפני מעבר החצייה, עם חוות דעתו של הבוחן בדבר נסיעת האופנוע בנתיב הימני, כעולה מהממצא האובייקטיבי. שכן במצב זה, בו עמד רכב בנתיב הימני סמוך לפני מעבר החצייה, סטיית האופנוע לעבר הנתיב הימני, שבו ככל הנראה החל להחליק, הייתה יכולה להיעשות רק לפני הרכב הפרטי, היינו, בתחום מעבר החצייה או סמוך לו, ואילו על פי הממצא האובייקטיבי, בעת שהאופנוע חלף על פני מעבר החצייה, כבר היה בקו ישר ולא אלכסוני. כפי שיובהר להלן, הנאשם נמנע מלומר מיוזמתו הן בהודעתו והן בחקירתו הראשית, כי הרכב הפרטי היה בעצירה, בשונה מאמירתו בהתייחס למשאית.

5. לשוטר שהגיע לזירה, מסר הנאשם: **"יצאתי באברבנאל לצפון ועצרתי בעצור יצאתי לאט לצומת הגיע האופנוע ונכנס בי, האופנוע הגיע משמאלי מבין 2 מכוניות" (ת/1)**. אך נמנע מלציין כי שני הרכבים שנסעו בנתיב הנסיעה החוצה היו בעצירה מלאה, ולכן התאפשרה פנייתו שמאלה.

6. למחרת היום מסר הנאשם הודעה תחת אזהרה. בהודעתו טען, לראשונה, כי נהג המשאית שעמד בנתיב השמאלי עצר וסימן לו לעבור, לכן החל בפניה שמאלה. הנאשם ציין כי בנתיב הימני **"היה רכב פרטי"**. גם בחקירתו הראשית, מסר הנאשם: **"..בנתיב הימני היה רכב פרטי.."** (פרוט' עמ' 18 שורה 5). מבלי לציין את מיקומו של הרכב ביחס לצומת או למעבר החצייה, והאם הרכב היה במצב עצירה, כפי שטען במפורש ביחס למשאית.

7. בסרטון ניתן לראות כי הנאשם עצר לפני קו העצירה, התקדם ועצר לצורך מתן זכות קדימה לפני קו הצומת, התקדם מעט פעם נוספת, תוך שחלקו הקדמי של הרכב בלט לתוך הצומת ושוב עצר. אז, החל בנסיעה מהירה יחסית לתוך הצומת, הבחין, ככל הנראה באופנוע ובלם, ומיד לאחר מכן נראה האופנוע פוגע בחלקו הקדמי שמאלי של הרכב.

לא ניתן לראות בסרטון משאית או רכב כל שהוא עוצר ברחוב דוב הוז לפני הצומת בכיוון הגעת האופנוע, כמו כן לא ניתן לראות את מעבר החצייה שלפני הצומת, שעליו על פי טענת הנאשם, החלו הולכי רגל לחצות את הכביש, זאת בשל זווית הצילום של הסרטון.

8. כאמור, בהודעתו במשטרה הנאשם טען כי " לפני מעבר חציה ברחוב דוב הוז מצד שמאל שלי נעצרה משאית בנתיב השמאלי.. נהג המשאית סימן לי ביד לעבור.. " (ת/9 שורות 14-15).

בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם: **"..ברחוב דוב הוז רכבים נעו באיטיות, היה עומס תנועה.."** בהמשך ציין כי **"..לא היה מספיק מקום למשאית לצאת לצומת ולהמשיך בנסיעה ישר.."** וכתוצאה מכך, על פי טענתו, **"..מכיוון שהמשאית לא נסעה הייתה אפשרות לי לנסוע.."** (פרוט' עמ' 18 שורות 6-7).

הנה כי כן, בבית המשפט לא חזר הנאשם על הגרסה כמתואר בהודעתו במשטרה, לפיה נהג המשאית סימן לו לעבור, ואילו גרסתו האחרת כי בשל עומס התנועה נאלצה המשאית לעצור לפני כניסתה לצומת, אינה מתיישבת עם העולה מהסרטון, אשר מצפייה בו לא נראה כי בצומת היה עומס תנועה, עד כדי שכלי רכב המגיעים על רחוב דוב הוז בכיוון נסיעת האופנוע, נאלצו לעצור בגין צומת שאינו פנוי, ולא נראה כי לא היה מספיק מקום למשאית להמשיך בנסיעה ישר.

9. בהודעתו במשטרה נשאל הנהג המעורב **"אתה פגעת בו כשאתה מחליק על הכביש או כשאתה על הקטנוע"** והשיב **"לא זוכר"** (שורות 25-27).

משנשאל שאלה זהה בחקירתו הנגדית נמנע בתחילה מלהשיב לשאלה, בהמשך טען כי האופנוע **"היה על גלגלים"** (פרוט' עמ' 14 שורה 27 - עמ' 15 שורה 8).

הנאשם טען בעדותו: **"..ברגע שהרכב התחיל לנסוע ובתנועה ראיתי רוכב אופנוע שהוא כבר הופל, שהוא כבר מחליק על הדרך והוא במצב שהוא שוכב הוא פגע בצד של הרכב שלי.."** (פרוט' עמ' 18 שורות 17-18). תיאור זה תואם את הנאמר על ידי הנאשם בהודעתו במשטרה **"באותו זמן בין כלי הרכב עבר קטנוע ונפל ובהחלקה עף לרכב שלי"** (ת/9 שורות 17-19).

על פי ממצאי הבוחן (ת/2, סעיף 14) **"על פי החריץ השטחי בכביש הקטנוע היה בהחלקה על צדו השמאלי בעת הפגיעה ברכב"**. בעדותו ציין הבוחן כי מיקום הפגיעה ברכב הנאשם מלמד כי **"ברגע הפגיעה האופנוע היה בהחלקה"** (פרוט' עמ' 10 שורה 5).

ככל שניתן להבחין בסרטון, האופנוע היה בהחלקה בעת הפגיעה ברכב.

על כן אני מאמינה שהאופנוע היה במצב של החלקה על צדו בעת שפגע ברכב הנאשם.

אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להשליך על אחריות הנאשם לתאונה. עם זאת, יש להביא בחשבון כי למעורב הייתה לעניין זה גרסה שנמצאה כלא נכונה על פי הממצאים בשטח. ומשכך ממילא לא היה בפיו הסבר מדוע החליק האופנוע.

10. הנאשם טען כי בשל פגיעת האופנוע "**הרכב הידרדר מעט אחורה**" (פרוט' עמ' 10 שורות 22-23). בסרטון נראה בבירור רכב הנאשם כשהוא מתנדנד מעט מעוצמת הפגיעה אך נשאר על עמדו, ורק לאחר מכן מבצע נסיעה יזומה לאחור.

11. הנהג המעורב טען כי הנאשם נקט נגדו במעשי אלימות. כך ציין כי הנאשם "**..פגע בי, בעט בי בראש 4 בעיטות.. הוא הרביץ לי..**" (פרוט' עמ' 10 שורות 21-22). בהמשך מסר כי "**..הוא פגע בי, ירד מהרכב, הרביץ לי והזיז את הרכב..**" (פרוט' עמ' 10 שורות 27-28).

טענות אלו הועלו על ידי המעורב לראשונה במועד מסירת העדות, הן לא נטענו לא בפני השוטר ביום האירוע (ת/1), ואף אף לא בפני הבוחן שגבה את הודעתו (נ/1). משכך טענות אלו הינן בבחינת "עדות כבושה".

לא נתתי אמון בטענות הנהג המעורב באשר לאלימות שננקטה נגדו על ידי הנאשם מיד

לאחר התאונה, טענות שלא נמצא להן כל אישוש בסרטון.

כפי שהובא לעיל, בגרסאותיו של הנאשם התגלו אי דיוקים, ועדותו אינה חפה ממגמתית. עדות אשת הנאשם לא הוסיפה דבר, אלא תמכה בגרסת הנאשם ללא סייג.

עם זאת, הקושי בגיבוש ממצאים עובדתיים בתיק זה, נובע מעדותו של הנהג המעורב אשר לא ניתן היה לאמצה כפי שהיא, והאמור בה לא התיישב עם הממצאים האובייקטיביים שהוצגו בפניי. לא היה ניתן לקבוע על סמך עדותו מה היה נתיב נסיעתו, האם והיכן סטה לנתיב הימני, והאם ומדוע החליק.

מהעדויות והראיות שלפניי, אני סבורה כי התאונה ארעה באופן הבא: בצומת עצמו לא היה פקק. עד תאונה חצו את הצומת על רחוב דוב הוז בכיוון מערב למזרח כלי רכב בתנועה רציפה, אם גם איטית. גרסת הנאשם כי משאית עמדה בנתיב השמאלי, יש בה כדי להסביר מדוע נזקק הנהג המעורב לעבור לנתיב הנסיעה הימני, בו לא היה אותה עת רכב אחר במצב עמידה לפני מעבר החצייה. אף לא מן הנמנע כי תשומת ליבו של הנאשם הייתה מופנית למשאית, ולכן לא הבחין במעורב וחסם את נתיב נסיעתו. כאשר הבחין הנאשם במעורב בלם מיד את רכבו, אולם המעורב לא הספיק לבלום או לסטות ופגע בו.

תיאור עובדתי זה מלמד כי במעשיו של הנאשם נפלה רשלנות, אך לא מצאתי כי העדויות והממצאים שבפני מאפשרים לקבוע מעבר לספק סביר כי התאונה התרחשה על פי תיאור זה.

ככל שיש ממש בגרסת הנאשם, לפיה בעת שנכנס לצומת, שני כלי הרכב שנסעו ברחוב דב הוז, בכיוון נסיעת האופנוע היו בעצירה מלאה ואפשרו לו לפנות שמאלה, יכול ויש בכך משום הגנה מעבירות אי ציות לתמרור ב-37 ונהיגה בקלות ראש, ב- **ע"פ (י-ם) 40704/07 עו"ד עווידה עמאד נ' מדינת ישראל**, ציין כב' השופט קמא:

"אין ספק, כי הדין בעניין זה ברור. מי שפונה שמאלה חייב ליתן זכות קדימה לרכב הבא מולו והממשיך בנסיעה ישר, בדרך שבכיוון הנסיעה הנגדי. משנעצר הרכב שממול הרכב שמבקש לפנות שמאלה ונעצרו גם כלי רכב אחרים בעקבות הרכב שנעצר, כדי לאפשר לו את ביצוע הפניה והשלמתה, הרי שאם המערער היה כבר בצומת תוך פנייתו שמאלה, ניתן לצפות שגם כלי רכב אחרים יאפשרו לו להשלים את הפנייה".

(ראה גם: **ע"פ 40582/07 סקורי עוזי נ' מדינת ישראל, ת"פ 16077/98 מדינת ישראל נ' עופר**

גפני, ע"פ (ת"א) 70023/99 מלץ נ' מדינת ישראל.

נתתי דעתי גם לעובדה כי הנאשם עצר, מספר פעמים לפני שהחל בנסיעתו האחרונה לתוך הצומת. ולא מדובר במי שהתכוון מלכתחילה להתפרץ לתוך הצומת.

אשר על כן, ארשיע את הנאשם בעבירת נהיגה ללא רישיון רכב תקף, ואזכה אותו מחמת הספק מעבירת אי ציות לתמרור ב-37 וגרם חבלה של ממש, ומעבירת נהיגה בקלות ראש וגרם חבלה של ממש.

ניתנה היום, 10 מרץ 2014, במעמד הנאשם ובאי כוח הצדדים.